

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

THAI INDUSTRIAL STANDARD

มอก. 478-2555

ผลิตภัณฑ์ท้าบำรุงผิว

SKIN CARE PRODUCTS

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 71.100.70

ISBN 978-616-231-405-6

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ผลิตภัณฑ์ท้าบารุงผิว

มอก. 478-2555

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2202 3300

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 129 ตอนพิเศษ 188 ง
วันที่ 14 ธันวาคม พุทธศักราช 2555

คณะกรรมการวิชาการคณะที่ 52
มาตรฐานเครื่องสำอาง

ประธานกรรมการ

นายพงศ์ประพันธ์ สุสัณห์พงษ์

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

นางสาวพรสวรรค์ ดิษยบุตร

ผู้ทรงคุณวุฒิ

กรรมการ

นางหรรษา ไชยวานิช

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

ดร. สุทธิเวช ต.แสงจันทร์

กรมวิทยาศาสตร์บริการ

ดร. มาณพ ลักษิดช

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

ดร. ศิริเพ็ญ จริเกย์ນ

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

รศ. ดร. ปลีมิตต์ ใจจนพันธุ์

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

นางนันทลี จาเร็ตนันท์

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

นายสุจินต์ คุณรักษยา

สมาคมผู้ผลิตเครื่องสำอางไทย

นางเพ็ญจิตร เจริญศิริ

บริษัท รูเบี้ยนอุตสาหกรรม จำกัด

นางสาวสมหมาย เหลืองอร่าม

บริษัท การ์ก้าร์แล็บ จำกัด

ดร. พิศาล จันทฤทธิรัศมี

กรรมการและเลขานุการ

นางนฤมล วานิชย์เจริญ

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ดร. อำนาจ ชุมกฎพงศ์

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ท้าบารุงผิว นี้ ประกาศใช้ครั้งแรกเป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เครื่องสำอาง: ครีมและโลชันทาผิว มาตรฐานเลขที่ มอก. 478-2526 ในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 100 ตอนที่ 168 วันที่ 20 ตุลาคม พุทธศักราช 2526

เนื่องจากสารสำคัญทางวิชาการเปลี่ยนแปลงไปคณะกรรมการจึงเห็นสมควรแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการและเทคโนโลยีปัจจุบัน จึงได้แก้ไขปรับปรุงโดยยกเลิกมาตรฐานเดิมและกำหนดมาตรฐานนี้ขึ้นใหม่

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้กำหนดขึ้น โดยอาศัยข้อมูลจากผู้ทำ ผู้ใช้ และเอกสารต่อไปนี้เป็นแนวทาง

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่าวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่า ปริมาณของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่าที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่าวัตถุกันเสียที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มีสารป้องกันแสงแดด

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดคลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้าหรือขาย

ประกาศคณะกรรมการเครื่องสำอาง เรื่อง ตลาดของเครื่องสำอาง

มอก. 152-2555

เครื่องสำอาง: ข้อกำหนดทั่วไป

คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้พิจารณามาตรฐานนี้แล้ว เห็นสมควรเสนอรัฐมนตรีประกาศตาม มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ 4470 (พ.ศ. 2555)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. 2511

เรื่อง ยกเลิกมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เครื่องสำอาง: ครีมและโลชันทาผิว

และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ผลิตภัณฑ์ทาบำรุงผิว

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เครื่องสำอาง: ครีมและโลชันทาผิว มาตรฐานเลขที่ นอ. 478 – 2526

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับที่ 731 (พ.ศ. 2526) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม เครื่องสำอาง : ครีมและโลชันทาผิว ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2526 และออกประกาศกำหนดมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ทาบำรุงผิว มาตรฐานเลขที่ นอ. 478–2555 ขึ้นใหม่ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2555

หม่อมราชวงศ์พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิ์วัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ผลิตภัณฑ์ทารุณผิว

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ครอบคลุมเฉพาะผลิตภัณฑ์ทารุณผิวที่อยู่ในรูปครีม โลชั่น น้ำมัน เจล และไฟฟ์
- 1.2 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ไม่ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ที่ใช้ได้ด้วยตนเอง และผลิตภัณฑ์ป้องกันแสงแดด

2. บทนิยาม

- ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ให้เป็นไปตาม มอก. 152 และดังต่อไปนี้
- 2.1 ผลิตภัณฑ์ทารุณผิว (skin care product) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับทาผิวหน้าหรือผิวน้ำ เพื่อบำรุงผิว ให้อ่อนนุ่มและชุ่มชื้นขึ้น

3. ประเภท

- 3.1 ผลิตภัณฑ์ทารุณผิวมี 2 ประเภท คือ
- 3.1.1 เป็นเนื้อดีயวกัน (homogeneous)
- 3.1.2 ไม่เป็นเนื้อดีယิกัน (heterogeneous)

4. ส่วนประกอบ

- 4.1 ส่วนประกอบที่สำคัญ ได้แก่ สารบำรุงผิว และอาจมีสารอื่นด้วยก็ได้ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

5. คุณลักษณะที่ต้องการ

- 5.1 การระ潔ยเคืองต่อผิวน้ำ
- ด้วยการระ潔ยเคืองต่อผิวน้ำต้องไม่เกิน 1
- การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 9.2
- 5.2 คุณลักษณะทางจุลชีววิทยา
- 5.2.1 จำนวนรวมของแบคทีเรีย ยีสต์ และราที่เจริญโดยใช้อากาศ (aerobic plate count)
ต้องไม่เกิน 1 000 โคลoniต่อกรัมหรือโคลoniต่อลูกบาศก์เซนติเมตร
การทดสอบให้ปฏิบัติตาม มอก. 152 ข้อ 8.3

5.2.2 ต้องไม่พบจุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรค ดังต่อไปนี้²

- (1) ชูโอดิโนมานส์ แอนด์ อะรูจิโนซ่า (*Pseudomonas aeruginosa*)
- (2) สตาฟิโลค็อกคัส ออเรียส (*Staphylococcus aureus*)
- (3) แคนดิดา อัลบิแคนซ์ (*Candida albicans*)
- (4) คลอสเตรเดียม (*Clostridium spp.*) (เฉพาะเครื่องสำอางผสมสมุนไพร)

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม มอก. 152 ข้อ 8.4

5.3 เสถียรภาพ (stability)

เมื่อทดสอบตามข้อ 9.3 แล้ว ผลิตภัณฑ์ทابำรุงผิวต้องไม่แยกตัว สีและกลิ่นต้องไม่ต่างจากตัวอย่างสำหรับเปรียบเทียบ ความเป็นกรด-ด่าง และความหนืดต้องไม่ต่างจากตัวอย่างสำหรับเปรียบเทียบเกิน \pm ร้อยละ 10

5.4 คุณลักษณะเฉพาะ

5.4.1 ลักษณะทั่วไป

5.4.1.1 ประเภทเป็นเนื้อเดียวกัน ต้องไม่แยกชั้นหรือตกตะกอน หรือต้องมีลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์นั้น ปราศจากสิ่งแปลกปลอม และเมื่อทابนผิวต้องกระจายตัวได้ง่าย เนียนอยู่กับผิว เชื้อออกได้ง่ายเมื่อต้องการ

5.4.1.2 ประเภทไม่เป็นเนื้อเดียวกัน ต้องแยกชั้น แต่ไม่มีการตกตะกอน หรือต้องมีลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์นั้น ปราศจากสิ่งแปลกปลอม และเมื่อทابนผิวต้องกระจายตัวได้ง่าย เนียนอยู่กับผิว เชื้อออกได้ง่ายเมื่อต้องการ

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

5.4.2 คุณลักษณะทางเคมี

ให้เป็นไปตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คุณลักษณะทางเคมี
(ข้อ 5.4.2)

รายการ ที่	คุณลักษณะ	เกณฑ์ที่กำหนด	วิธีทดสอบ ตาม
1	ความเป็นกรด-ด่าง (ยกเว้นผลิตภัณฑ์ท้าบารุงพิวที่เป็นน้ำมัน)	3.5 ถึง 7.5	ข้อ 9.4
2	ต้องไม่มีส่วนผสมของสารต่อไปนี้ แต่หากมีปนเปื้อน <ul style="list-style-type: none"> - ตะกั่ว mg/kg ไม่เกิน - สารหนู (คำนวนเป็น As_2O_3) mg/kg ไม่เกิน - ปรอท mg/kg ไม่เกิน - แบนเรียมที่ละลายได้ (soluble barium) ในรูปป่องแบบเรียมคลอไรด์ % (m/m) ไม่เกิน 	20 5 1 0.05	ข้อ 9.5

6. การบรรจุ

- 6.1 ให้บรรจุผลิตภัณฑ์ท้าบารุงพิวในภาชนะบรรจุที่ถูกสุขลักษณะ ไม่ทำปฏิกิริยากับผลิตภัณฑ์ท้าบารุงพิว และ ไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้
 การทดสอบให้แสดงออกสารวิธีทดสอบความเข้ากัน ได้ระหว่างผลิตภัณฑ์ท้าบารุงพิวกับภาชนะบรรจุ (compatibility test) รวมทั้งผลการทดสอบ
- 6.2 ปริมาณสุทธิของผลิตภัณฑ์ท้าบารุงพิวในแต่ละภาชนะบรรจุต้อง ไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ฉลาก
 การทดสอบให้ปฏิบัติตาม มอก. 152 ข้อ 8.5

7. เครื่องหมายและฉลาก

- 7.1 ที่ภาชนะบรรจุผลิตภัณฑ์ท้าบารุงพิวทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียด ต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน
- (1) ชื่อและชื่อทางการค้าของผลิตภัณฑ์ท้าบารุงพิวซึ่งต้องมีขนาดใหญ่กว่าข้อความอื่น
 - (2) ประเภท
 - (3) ปริมาณสุทธิ เป็นกรัม หรือมิลลิลิตร
 - (4) ชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต ต้องเป็นชื่อตามตำราที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนด และต้องเรียงลำดับตามปริมาณของสารจากมากไปหาน้อย
 - (5) เดือน ปี หรือ ปี เดือนที่ทำ
 - (6) เดือน ปี หรือ ปี เดือนที่หมดอายุ กรณีที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า 30 เดือน หรือข้อความอื่นที่มี ความหมายในทำนองเดียวกัน

- (7) รหัสรุ่นที่ทำ
 - (8) วิธีใช้
 - (9) ชื่อผู้ทำหรือโรงงานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
 - (10) คำเตือนเกี่ยวกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่ออนามัยของบุคคล (ถ้ามี)
- ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศด้วย ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

8. การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

8.1 การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน ให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

9. การทดสอบ

9.1 ให้ใช้วิธีทดสอบที่กำหนดในมาตรฐานนี้ หรือวิธีอื่นใดที่ให้ผลเทียบเท่า กรณีที่มีข้อโต้แย้งให้ใช้วิธีที่กำหนด ในมาตรฐานนี้

9.2 การทดสอบการระบายเคืองต่อผิวน้ำ

9.2.1 การเตรียมตัวอย่าง

ให้ใช้ตัวอย่างโดยตรง 0.5 g (กรัม) หรือ 0.5 ml (มิลลิลิตร) ต่อพื้นที่การทดสอบ 1 แห่ง

9.2.2 วิธีทดสอบ ให้ปฏิบัติตาม มอก. 152 ข้อ 8.2

9.3 การทดสอบเสถียรภาพ

9.3.1 เครื่องมือ

9.3.1.1 ตู้เย็นที่ควบคุมอุณหภูมิได้ที่ 4 °C (องศาเซลเซียส) ถึง 8 °C

9.3.1.2 ตู้อบที่ควบคุมอุณหภูมิได้ที่ (45 ± 2) °C

9.3.1.3 เครื่องวัดความหนืด

9.3.2 วิธีทดสอบ

9.3.2.1 นำผลิตภัณฑ์ท่านำรูงผิwtัวอย่าง 3 ชุดตัวอย่าง ไปเก็บไว้ในสภาพแวดล้อมต่างๆ นาน 12 สัปดาห์ ดังนี้

(1) ชุดตัวอย่างที่ 1 เก็บไว้ในตู้เย็นที่อุณหภูมิ 4 °C ถึง 8 °C เป็นตัวอย่างสำหรับเปรียบเทียบ

(2) ชุดตัวอย่างที่ 2 เก็บในตู้อบที่อุณหภูมิ (45 ± 2) °C

(3) ชุดตัวอย่างที่ 3 เก็บที่อุณหภูมิห้องในสภาพแวดล้อมทั่วไป

9.3.2.2 เมื่อครบ 12 สัปดาห์ นำตัวอย่างออกจากตู้ปรับอุณหภูมิ ตั้งไว้ที่อุณหภูมิห้องจนแน่ใจว่าตัวอย่างมี อุณหภูมิเท่าอุณหภูมิห้อง

9.3.2.3 ตรวจพินิจการแยกตัว เปรียบเทียบสีและกลิ่นกับตัวอย่างสำหรับเปรียบเทียบ

9.3.2.4 วัดความเป็นกรด-ด่าง ตามข้อ 9.4 แล้วเปรียบเทียบกับตัวอย่างสำหรับเปรียบเทียบ

9.3.2.5 วัดความหนืดด้วยเครื่องวัดความหนืดที่อุณหภูมิ $(25 \pm 1)^\circ\text{C}$ แล้วเปรียบเทียบกับตัวอย่างสำหรับเปรียบเทียบ

9.4 การทดสอบความเป็นกรด-ด่าง

9.4.1 เครื่องมือ

เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่าง (pH-meter)

9.4.2 วิธีทดสอบ

เตรียมสารละลายตัวอย่างร้อยละ 10 โดยมวล แล้ววัดความเป็นกรด-ด่างที่อุณหภูมิ $(25 \pm 1)^\circ\text{C}$

9.5 การทดสอบตะกั่ว สารหนู ป্রอท และแบบเรียมที่ละลายได้

ให้ทดสอบโดยใช้วิธีอะตอนมิกแอบซอร์ปชันสเปกโตรเมทร์

ภาคผนวก ก.

การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

(ข้อ 8.1)

- ก.1 รุ่น ในที่นี้ หมายถึง ผลิตภัณฑ์ท้าบารุงผิวประเภทเดียวกัน ที่ทำขึ้นแต่ละครั้งในวงจรการผลิต (cycle of manufacture) เดียวกัน มีคุณลักษณะและคุณภาพที่สม่ำเสมอ กันตลอด
- ก.2 การซักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการซักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้ หรืออาจใช้แผนการซักตัวอย่างอื่นที่เทียบเท่ากันทางวิชาการกับแผนที่กำหนดได้
- ก.2.1 การซักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบลักษณะหัวไป การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก
- ก.2.1.1 ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน ตามจำนวนที่กำหนดในตารางที่ ก.1
- ก.2.1.2 จำนวนตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามข้อ 5.4.1 ข้อ 6. และข้อ 7. ในแต่ละรายการ ต้องไม่เกินเลขจำนวนที่ยอมรับที่กำหนดในตารางที่ ก.1 จึงจะถือว่าผลิตภัณฑ์ท้าบารุงผิวรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ตารางที่ ก.1 แผนการซักตัวอย่างสำหรับการทดสอบลักษณะหัวไป การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก
(ข้อ ก.2.1.1)

ขนาดรุ่น หน่วยกิโลกรัม	ขนาดตัวอย่าง หน่วยกิโลกรัม	เลขจำนวนที่ยอมรับ
ไม่เกิน 1 200	8	1
1 201 ถึง 3 200	13	2
3 201 ถึง 35 000	20	3
เกิน 35 000	32	5

- ก.2.2 การซักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบการระบายเกือบต่อผิวน้ำ และคุณลักษณะทางชลชีววิทยา
- ก.2.2.1 ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกันตาม มอก. 152
- ก.2.2.2 ตัวอย่างทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5.1 และข้อ 5.2 ทุกรายการ จึงจะถือว่าผลิตภัณฑ์ท้าบารุงผิวรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ก.2.3 การซักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบเสถียรภาพ
- ก.2.3.1 ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกันจำนวน 3 ชุดตัวอย่าง และปริมาตรรวมในแต่ละชุดไม่น้อยกว่า 400 ml
- ก.2.3.2 ตัวอย่างทุกชุดต้องเป็นไปตามข้อ 5.3 ทุกรายการ จึงจะถือว่าผลิตภัณฑ์ท้าบารุงผิวรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ก.2.4 การซักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบคุณลักษณะทางเคมี

ก.2.4.1 ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีสูมจากรุ่นเดียวกัน จำนวนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยงานะบรรจุ และนำตัวอย่างมารวมกันให้ได้มวลไม่น้อยกว่า 30 g

ก.2.4.2 ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5.4.2 ทุกรายการ จึงจะถือว่าผลิตภัณฑ์ทำบำรุงผิวรุ่นนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ก.3 เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ทำบำรุงผิวต้องเป็นไปตามข้อ ก.2.1.2 ข้อ ก.2.2.2 ข้อ ก.2.3.2 และข้อ ก.2.4.2 ทุกข้อ จึงจะถือว่าผลิตภัณฑ์ทำบำรุงผิวรุ่นนี้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้
